

Ученыйтъ курсъ излага науката въ сичката нейна обширность, ёще и въ строга система, безъ никои други външны обстоятелства; а учебныйтъ курсъ излага науката споредъ различнытъ педагогическы пѣтребы. Тый напр. на Хегеля (*) *Естетиката* (наука за изящно или прекрасно-то), какъто и тѣзи на Жуфроя, (**) сѣ учены курсове по тѣзи часть; а Опытътъ за теоріята на изящното отъ профессора Галича въ Руссія, е курсъ учебенъ. — Учебныйтъ курсове зематъ форма на лекции и чтенія, ако професорътъ излага науката не по главы и параграфы, а по отдѣльны предмѣты, които влизатъ въ нейныя съставъ; такъвизи сѣ напр. *чтеніята за Словесността* отъ Давидова.

Видове на разсѣжденіята. — Сѣко разсѣждение има за цѣль или да докаже една какъва-годѣ мысль, или да издыри единъ какъвъ-годѣ отдѣлъ на науката, или да разгледа какъво-годѣ произведение на искусството. Пълното развигіе на една мысль, на една истина, е собствено *разсѣждение*; напр. *За любовта къмъ отечеството и народната гордость отъ Карамзина*; — *Кой е наистинна добръ и честитъ челькъ?* отъ Жуковского; — *За ролята на разумната сила* и пр. отъ Маккавеева въ „Читалище“ год. I.

Издирваньето на единъ отдѣлъ отъ коя-дае наука казва са *Монографія*; напр. у Руссытъ — *За славенскыя езикъ*, отъ Востокова; у Чехытъ — *Ради зачалото и мѣстото на моголическытъ слова*, отъ П. I. Шафарика, въ „Българскытъ книжицы,“ год. I; а у насъ — *За нѣкои мѣжности на българското правописаніе*, отъ г. Гавриила Кръстевича (гл. тамже во видѣ на писма); ёще за *Богомилството* отъ Р. Королева и за *Отхраната*, въ періодич.

(*) Знаменитъ Нумскый Философъ, 1870—1851.

(**) Френскый ученъ, професоръ на философіята, 1796—1812.